

til de øjeblikkelige Afsætningsforhold. Med Hensyn til Statens Eksportkreditter udtalte Ministeren, at Staten i det hele ikke havde lidt nævneværdige Tab paa dette Omraade, og at der var opsamlet en Reservebeholdning paa over 1½ Mill. Kr.

Forhandlingen ved l. Behandling i *Folketinget* drejede sig for en stor Del om det privatkapitalistiske System og statsdrevne Virksomheder samt om de af Burmeister & Wain i Aarenes Løb udbetalte Dividender og Tantiømer, Selskabets Lønninger m. v. Lovforslaget fik i det hele Tilslutning fra Ordførerne for de 4 store Partier, men baade Venstres Ordfører (Madsen-Mygdal) og Ordføreren for det konservative Folkeparti (Christmas Møller) tog dog Afstand fra § 5, der i Regeringsforslaget havde følgende Affattelse:

Betalingshenstandens Indrømmelse er betinget af, at Selskabet *underkaster sig de Vilkaar, der herfor opstilles af Ministeren* for Handel og Industri, derunder i Særdeleshed, at Selskabets Forhold gøres til Genstand for en indgaaende Undersøgelse med Henblik paa Virksomhedens Videreførelse, og at Selskabet i *nærmere af Ministeren fastsat Omfang undergives Tilsyn*, hvorved det vil være at paase, at der ikke under Betalingshenstanden foretages noget, der kan forrykke eller skade Kreditorernes Stilling.

Medens den socialdemokratiske Ordfører (*S. Munk*) fandt, at Paragraffen indeholdt, hvad den burde indeholde, frygtede *Madsen-Mygdal*, at Handelsministerens aktive Indblanding i dette private Selskabs Forhold meget let kunde medføre vidtgaaende Forpligtelser for Statskassen, og hvad Resultatet end blev af den forestaaende Undersøgelse, vilde Venstre modsætte sig en Ordning, hvorved Selskabet helt eller delvis overgik til Statsdrift. Taleren vilde finde det mere formaals-tjenligt, at en Repræsentation for Kreditorerne fik overladt baade Undersøgelsen af Fortsættelsesmuligheder og Tilsynet til Sikring af Kreditorernes Interesser i Henstandsperioden. Heller ikke *de Konservative* vilde medvirke til gennem Statens Penge eller Garantier paa den ene eller den anden Maade at knytte Statens Interesser til Selskabet, ligesom man ikke vilde være med til at opstille Krav, hvis Opfyldelse kunde betyde, at man gav Handelsministeren Hals- og Haandsret over Firmaet. — Ordføreren for Retsforbundet (*Hans Hansen [Rørby]*) erklærede, at som Lovforslaget, særlig § 5, forelaa, med det moralske Ansvar, Staten derved paatog sig, kunde Partiet ikke tiltræde Lovforslaget, og Kommunisternes Ordfører (*Munch-Petersen*) betegnede Forslaget som »et nyt Forræderi«, hvorved man uden at sikre Arbejdernes Forhold vilde »binde Statens Midler og Statens Garanti i et kapitalistisk Svindlerforetagende«.